

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Регулювання інноваційної діяльності

Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський)
Код та назва спеціальності, галузь знань	C1 Економіка та міжнародні економічні відносини (за спеціалізаціями), спеціалізація C1.01 Економіка C Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини
Тип та назва освітньої програми	Освітньо-професійна програма «Цифрова економіка»
Статус навчальної дисципліни	Обов'язкова компонента (ОК-17)
Курс, семестр викладання	3 курс, 5 семестр
Трудомісткість навчальної дисципліни	6 кредитів ЄКТС (180 академічних годин), з них: денна (очна) форма навчання: лекц. – 36 год., практ. зан. – 30 год., самост. роб. – 114 год.; заочна форма навчання: лекц. – 18 год., практ. зан. – 18 год., самост. роб. – 144 год.
Мова викладання	Українська
Кафедра	Публічного управління та цифрової економіки
Факультет	Бізнесу та соціальних комунікацій

Розробники / викладачі

КОРАБЛІНОВА Ірина Анатоліївна,
Доцент кафедри публічного управління та цифрової економіки, кандидат економічних наук, доцент

E-mail: korablinova.irin@gmail.com

Мета дисципліни	Метою дисципліни є формування у здобувачів системи знань про зміст та закономірності інноваційного розвитку економіки, інноваційну діяльність сучасних бізнес-структур та публічних інституцій, розуміння механізмів державного регулювання інноваційної діяльності, а також умінь та навичок, необхідних для ефективного управління інноваційними процесами.
Компетентності,	ЗК-8. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

формуванню яких сприяє дисципліна	СК-11. Здатність обґрунтовувати економічні рішення на основі розуміння закономірностей економічних систем і процесів та із застосуванням сучасного методичного інструментарію.
Програмні результати навчання	ПРН-9. Усвідомлювати основні особливості сучасної світової та національної економіки, інституційної структури, напрямів соціальної, економічної та зовнішньоекономічної політики держави. ПРН-17. Виконувати міждисциплінарний аналіз соціально-економічних явищ і проблем в одній або декількох професійних сферах з врахуванням ризиків та можливих соціально-економічних наслідків. ПРН-18. Використовувати нормативні та правові акти, що регламентують професійну діяльність.

Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Теоретичні основи інноваційного розвитку економіки	Актуальність, мета, завдання, предмет, методи та інформаційна база вивчення дисципліни. Роль та значення інновацій у сучасному світі. Концепт технологічних змін та інновацій у класичній економічній теорії. Теорії та концепції інновацій в контексті економічного розвитку: теорія творчого руйнування (Шумпетер Й.), економічна теорія довгих хвиль (Кондрат'євські цикли), теорія технологічних парадигм і траєкторій (Дозі Д., Фріман К.), концепція дифузії інновацій (Роджерс Е.), концепція відкритих інновацій (Чесбро Г.) та ін. Динамізм інновацій як ключовий фактор економічного розвитку. Інновації та конкурентоспроможність. Базові категорії теорії інновацій: «новація», «нововведення», «інновація», «інноваційна діяльність», «інноваційний процес», «інноваційний продукт», «інноваційний потенціал», «інноваційний цикл», «інноваційна активність», «інноваційна культура», «інноваційна стратегія», «інноваційний проєкт», «інноваційний ризик». Класифікація інновацій. Інноваційний розвиток економічних суб'єктів у цифрову епоху.
Тема 2. Основи економіки та організації інноваційної діяльності	Інноваційна діяльність як об'єкт інноваційного менеджменту. Сутність та види інноваційної діяльності. Суб'єкти та об'єкти інноваційної діяльності. Інноваційний процес: від зародження ідей до втілення їх в інновацію. Етапи та складові інноваційного процесу. Фактори успішності нововведень. Планування інноваційної діяльності. Організаційне та інформаційне забезпечення інноваційних процесів. Менеджмент інновацій. Маркетинг інновацій. Джерела фінансування інноваційного процесу. Оцінка ефективності інноваційної діяльності. Комерціалізація результатів інноваційної діяльності. Управління інноваційними проєктами. Прийняття управлінських рішень щодо інноваційного розвитку. Аутсорсинг інновацій. Організаційні форми інноваційної діяльності.
Тема 3 Державне регулювання інноваційної діяльності	Роль держави в інноваційному розвитку економіки. Необхідність державного регулювання інноваційних процесів. Сутність та інструменти державної інноваційної політики. Методи державного стимулювання інноваційної діяльності. Нормативно-правові та законодавчі акти в інноваційній діяльності. Оцінка рівня розвитку інновацій у державі. Світовий досвід державного регулювання інноваційної діяльності. Пріоритетні напрями інноваційної діяльності у різних державах світу. Національна інноваційна система: структурні елементи, проблеми функціонування та способи їх вирішення. Механізм взаємозв'язку держави, бізнесу та університетів у розвитку інновацій. Інноваційні екосистеми. Стратегія розвитку сфери інноваційної діяльності України. Державна підтримка функціонування і розвитку сучасної інноваційної інфраструктури. Проблемні питання державного регулювання діяльності інноваційних, індустріальних, технологічних, наукових парків. Правовий режим інноваційних проєктів, продуктів і продукції, інноваційних підприємств та державна реєстрація

	інноваційних проєктів. Міжнародне співробітництво у сфері інноваційної діяльності.
Тема 4. Інноваційний менеджмент у бізнес-структурах та публічних інституціях	Сутність, зміст та функції інноваційного менеджменту. Моделі інноваційного менеджменту. Роль інноваційного менеджменту у забезпеченні конкурентоспроможності компаній. Конкуренція, монополія та інновації: складні взаємозв'язки. Конкуренція та вибір інноваційної стратегії. Види інноваційних стратегій. Розробка інноваційної стратегії та формування культури інновацій у компаніях. Підприємництво, стартапи та інновації. НДДКР як основа інноваційного розвитку та економічного зростання компаній. R&D-центри. Інноваційна діяльність міжнародних технологічних компаній. Взаємозв'язок маркетингової та інноваційної діяльності компаній. Проблеми кадрового забезпечення в інноваційно-активних компаніях. Інноваційно-інтегровані структури, їх особливості. Кейси співпраці провідних компаній та університетів для розвитку інновацій. Способи залучення ресурсів для ідей та проєктів. Міжнародні фандрайзингові платформи. Інноваційні аспекти діяльності публічних інституцій. Напрями інноватизації публічного управління та адміністрування. Акселератори інноваційного розвитку. Цифрові тренди в інноваційній діяльності сучасних компаній, державних установ, науково-дослідних інститутів, освітніх організацій та громадських організацій. Морально-етичні та соціальні аспекти інноваційної діяльності.

Методи навчання

При вивченні навчальної дисципліни використовуються наступні методи навчання:

Наочні, інтерактивні, практичні та інноваційні	▪ <i>Наочні, інтерактивні, практичні та інноваційні методи навчання</i> відповідно до рівня підготовки здобувачів: лекція-бесіда з використанням мультимедійної презентації; роз'яснювальна лекція-дискусія на засадах діалектичної логіки, логіко-історичного аналізу, поверхів логічної абстракції, аналогії, асоціацій та ін.; метод перевернутого класу; навчання інших студентів у групі; аналіз історій і ситуацій; дебати; онлайн-вікторини; онлайн-тести; відпрацювання навичок роботи з міжнародними та національними базами даних для аналізу економічних явищ та процесів; онлайн-опитування думок; групове обговорення; репродуктивні та проблемно-пошукові методи роботи з науково-теоретичною та навчально-довідковою літературою;
Творчі	▪ Написання есе, аналітичних довідок, індивідуального творчого індивідуального завдання (вільний вибір теми дослідження при консультуванні викладачем).
Методи дистанційного навчання	Для забезпечення безперервності навчання та якості освітнього процесу (проведення лекцій, практичних занять, консультацій, надсилання навчальних матеріалів і завдань, проведення опитувань, тестування і т.ін.) використовуються такі програми як zoom, google-сервіси, moodle, месенджери та інші сучасні цифрові інструменти, які передбачають синхронний та асинхронний режим роботи зі здобувачами. Під час занять використовуються дистанційні інтерактивні методи навчання, сучасні інструменти візуалізації навчальних матеріалів, проводиться онлайн-практикум для здобувачів по роботі з міжнародними статистичними базами даних, звітами міжнародних організацій, консалтингових агенцій, а також актуальною інфографікою в онлайн-режимі за допомогою різноманітних інтернет-сервісів.

Стратегія оцінювання результатів навчання

Змістовий контент результатів	Результати навчання з даної дисципліни, які здобувач може продемонструвати та які можна ідентифікувати, оцінити і виміряти, розглядаються у вимірах 6 рівня Національної рамки кваліфікацій, що відповідає другому циклу вищої освіти Рамки
--------------------------------------	---

<p>навчання з дисципліни</p>	<p>кваліфікацій Європейського простору вищої освіти, а саме:</p> <p>Знання – концептуальні наукові та практичні знання з економіки, критичне осмислення теорій, принципів, методів і понять у сфері економіки та бізнесу.</p> <p>Уміння/навички – поглиблені когнітивні та практичні уміння/навички, майстерність та інноваційність на рівні, необхідному для розв’язання складних спеціалізованих задач і практичних проблем у сфері інноваційної діяльності.</p> <p>Комунікація – донесення до фахівців і нефахівців інформації, ідей, проблем, рішень, власного досвіду та аргументації; збір, інтерпретація та застосування даних; спілкування з професійних питань у сфері інноваційної діяльності.</p> <p>Відповідальність та автономія – формування спроможності нести відповідальність за вироблення та ухвалення економічних рішень, розвиток здатності продовжувати вивчення різноманітних питань у сфері інноваційної діяльності із значним ступенем автономії.</p>
<p>Критерії оцінювання</p>	<p>Академічні успіхи здобувачів освіти в межах даної дисципліни оцінюються за бально-рейтинговою шкалою (максимальна кількість – 100 балів), що прийнята в ДУІТЗ, з обов’язковим переведенням кількості балів в оцінки за національною шкалою та за шкалою ECTS.</p> <p>Відмінно (А) – від 90 до 100 балів – здобувач у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов’язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі або не менше 90% завдань, передбачених програмою навчальної дисципліни.</p> <p>Дуже добре (В) – від 82 до 89 балів – здобувач досить повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов’язкову літературу. Однак під час викладання деяких питань допускаються при цьому окремі несуттєві неточності. Правильно вирішив 80-89% письмових завдань.</p> <p>Добре (С) – від 74 до 81 балів – здобувач достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов’язкову літературу. Однак під час викладання деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив 74-81% письмових завдань.</p> <p>Задовільно (D) – від 64 до 73 балів – здобувач в цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час усних та письмових відповідей, але з не зовсім глибоким та всебічним аналізом, обґрунтуванням та аргументацією, з недостатнім використанням необхідної літератури, допускаючи при цьому окремі неточності та помилки. Правильно вирішив 64-73% письмових завдань.</p> <p>Задовільно (Е) – від 60 до 63 балів – здобувач в цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час усних та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури, допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив 60-63% письмових завдань.</p> <p>Незадовільно з можливістю повторного складання (FX) – від 35 до 59 балів – здобувач не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, стисло без аргументації та обґрунтування викладає його під час усних виступів та</p>

	<p>письмових відповідей, поверхово розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності. Правильно вирішив 35-59% письмових завдань.</p> <p>Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни (F) – від 0 до 34 балів – Здобувач частково володіє навчальним матеріалом, не у змозі викласти зміст більшості питань теми під час усних виступів та письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки. Правильно вирішив 1-34% письмових завдань.</p>
Форма та методи контролю начальних досягнень	<p>В межах даної дисципліни передбачено три види контролю: поточний, підсумковий та семестровий/академічний.</p> <p>Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять і має на меті перевірку рівня підготовленості здобувачів освіти до виконання конкретної роботи з теми, що вивчається. При поточному контролі оцінюється: активність роботи здобувача на практичних заняттях, результати виконання ним індивідуальних завдань, контрольних робіт, якість підготовлених завдань, що виконувались під час самостійної роботи. У концепції викладу навчальної дисципліни застосовуються такі форми проведення поточного контролю: опитування, виконання контрольних вправ.</p> <p>Підсумковий контроль – це накопичена здобувачем сума балів за результатами вивчення ключових тем та виконання завдань самостійної роботи.</p> <p>Семестровий (академічний) контроль передбачає проведення екзамену, під час якого здобувачу виставляється остаточна оцінка за навчальну дисципліну, яка виводиться із суми балів за результатами підсумкового контролю та складання екзаменаційного тесту.</p> <p>Оцінювання навчальних досягнень здобувачів здійснюється за 100-бальною шкалою і становить: за поточну успішність – 40 бал., самостійна робота – 20 бал.; за підсумкове тестування – 40 бал. При оформленні документів за екзаменаційну сесію використовується таблиця відповідності оцінювання знань здобувачів за різними системами.</p>

Політика навчальної дисципліни

Відвідування	<p>Під час лекцій та практичних занять використовуються різноманітні інтерактивні технології навчання, які допомагають не тільки засвоїти теми курсу, а й розвинути навички критичного мислення, уміння працювати з інформацією, під час групових дискусій та виконання завдань розвинути комунікативні навички, навички співпраці, адаптації тощо. Крім того, для підвищення ефективності навчання на заняттях застосовуються змішані форми, наприклад, метод перевернутого класу, навчання інших студентів у групі і т.ін. Такий підхід до занять передбачає обов'язкову присутність. Важливо розуміти, що через відсутність на занятті можна втратити логіку, якою пов'язані всі теми курсу. Про це лектор попереджає на вступній лекції, де відбувається знайомство зі структурно-логічною схемою курсу. Тож, бажано, навіть, якщо була поважна причина відсутності, відвідати консультацію та з викладачем обговорити проблемні питання теми або низки тем через розбір «скрізних» питань, виконати поточні домашні завдання, які необхідні для закріплення знань та формування теоретичного фундаменту.</p>
Дотримання принципів академічної доброчесності	<p>Політика щодо академічної доброчесності побудована на основі Положення про академічну доброчесність в ДУІТЗ. Усі види письмових робіт повинні бути написані студентом самостійно та мати високий рівень оригінальності. Під час вивчення дисципліни «Регулювання інноваційної діяльності» можна використовувати не тільки рекомендовану літературу, а й різні бібліотечно-інформаційні ресурси для розширення уявлення про зміст тих чи інших питань у сфері інноваційної діяльності. При підготовці аналітичних доповідей та кейсів рекомендується використовувати міжнародні статистичні бази</p>

	даних, звіти міжнародних організацій із обов'язковим зазначенням посилань на електронні ресурси. При використанні AI-інструментів треба дотримуватись Методичних рекомендацій МОН України.
Умови зарахування пропущених занять	Відпрацювання академічної заборгованості з дисципліни можливо до початку екзаменаційної сесії. Процедура узгоджується з викладачем, згідно його розкладу консультацій.
Інші умови	Навчально-методичні матеріали дисципліни розміщені на платформі Moodle

Рекомендовані джерела інформації

Базові підручники, навчальні посібники та методичні вказівки	<ol style="list-style-type: none"> 1. Микитюк П.П. Інноваційний менеджмент: підручник / П.П. Микитюк, В.Я. Брич, М.М. Шкільняк, Ю.І. Микитюк. Тернопіль: Економічна думка ТНЕУ, 2019. 518 с. 2. Копитко М. І., Блага Н. В. Управління інноваціями та інвестиціями: навчальний посібник у схемах і таблицях. Вид. 2-ге, допов. і перероб. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2022. 296 с. 3. Чорна Н. П. Аналітичний інструментарій управління інноваціями: навч. посібник. Тернопіль: ФОП Осадца Ю.В., 2022. 214 с. 4. Кравченко М.О., Пермінова С.О. Регулювання інноваційної діяльності: навч. посібник. Київ: КПІ ім. І. Сікорського, 2022. 123 с. 5. Ватченко О. Б., Ватченко Б. С., Черевко О. Л. Інноваційний розвиток підприємства: навч. посіб. Дніпро: Акцент ПП, 2017. 404 с. 6. Інноваційний розвиток підприємства: [підруч. для студ. вищ. навч. закл.] / Л. І. Федулова, Е. М. Забарна, С. В. Філіппова. Одеса, ОНПУ: Бондаренко М. О., 2016. 700 с. 7. Інновації і трансфер технологій: методи, моделі та механізми управління: колективна монографія / за ред. д.е.н. В.А. Омеляненка. Суми: Інститут стратегій інноваційного розвитку і трансферу знань, 2023. 370 с. 8. Гринько П. Л. Управління інноваційним розвитком бізнесу в умовах цифрової економіки: теорія, методологія, практика: монографія. Х.: Видавництво Іванченка І. С., 2020. 342 с. 9. Краус Н. М. Інноваційна економіка в глобалізованому світі: інституціональний базис формування та траєкторія розвитку: монографія. Київ: Аграр Медіа Груп, 2019. 492 с. 10. Тарасевич В.М., Завгородня О.О. Еволюційна динаміка цифрової інноваційно-інформаційної економіки. Цифровий вимір інноваційно-інформаційної економіки: монографія / За ред. В.М. Тарасевича. Дніпро: ПМП «Економіка», 2021. С. 247-331.
Інформаційні ресурси	<ol style="list-style-type: none"> 1. Законодавство у сфері інноваційної діяльності. URL: https://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=bc1e5f83-45ce-4317-88d1-312102bb1514&title=ZakonodavstvoUSferiInnovatsiinoiDiialnosti. 2. Стратегія розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80#n12. 3. Наука, технології та інновації. <i>Державна служба статистики України</i>. URL: https://www.ukrstat.gov.ua/; https://stat.gov.ua/

Рік введення силабусу – 2025 р.

Затверджено рішенням кафедри публічного управління та цифрової економіки (Протокол від 29 серпня 2025 р. № 1)

Завідувач кафедри

Олександра ЦИРА

Гарант освітньої програми

Викладач

Юлія ТОЧИЛІНА

Ірина КОРАБЛІНОВА